Split by PDF Splitter

a ¶ Diffidatio. vide Bald. in. l. iiij. C. de obſeq. ⁊ in. l. ij. C. de ſerui. ⁊ in auc. itē nulla cōmunitas. C. de epiſ. ⁊ cleri. ⁊ in. c. i. qui. mod. feu. amit. dixi in c. excōicam⁹. §. catholi. de here.

Et videtur ꝙ non ſit neceſſaria diffidatio[a]: ar. ff. de le. ij. l. ſtatuliber. §. ſticū. Sed ꝯtrium eſt verū: q2 vbi non ꝓcedit diſpō ibi lapſus tpis pro ſe nō hꝫ diſpōnem inducere. Itēꝫ verba que ſunt ordinata ad negandū vel priuandū nō diſponunt: vt. ff. de manumiſ. teſta. l. titia §. fi. ⁊. ff. de here. inſti. l. ex facto ē tagitatū: ſed ſi guerra preceſſiſſet ex priuato tpe ſufferētie ipſo facto remanerent in guerra nec eſſꝫ noua diffidatiōe opus: vt. ff. de pac. l. ſi vnus. §. ſi cum reo. ⁊ vide quod nō. in. c. pro humani: de homi. li. vi. in nouel. ⁊c. Bal.

Libellarie. Hic dicit ꝙ libellarie ⁊ precarie de feu. fac. per vaſal. in ſuo ſtatu permaneāt. i. in eodē habitu: vt. ff. de ꝯdi. ob cām l. ſi ſeruus ſꝫ conſuetudinē vniuſcuiuſqꝫ ciuitatis. ſ. de ſocietate lōbardi: nō ob. l. que diceret ꝯtriū ⁊ eſt imperatoris Federici. ¶ Extra nō. ꝙ libellarie eccleſiarū ⁊ emphiteoſis pñt p emphiteotaꝫ donari ⁊ legari ſaluo iure eccleſie[b]: vt nō. extra de loca. c. potuit: in nouel. ſꝫ Bar. cōſuluit ꝯtriuꝫ p. l. vniuerſas. C. ne rei dñice vel temploꝝ: ſꝫ ibi loqtur qñ reſpectu ꝓprietatis ⁊ nō vtilis dñij ꝯtus in fraudē celebrātur: ⁊ ſic nō ob. ⁊ facit C. de here. inſti. l. hereditas: in vbo annone ciuiles ibi nō obſtant que eſt de ꝓhi. feu. alie. p Federi. ⁊ ſic colligear. ꝙ impator dū ꝯcedit alicui aliqd reſcriptuꝫ qd ſit ꝯ legē aliquā dꝫ ſpecificare legē dicens nō obſtante tali lege: ⁊ tunc[c] valet vt hic: al's nō vr valere: vt ar. ff. de le. iij. l. ſi qs in prin. ⁊. ff. d ado. l. nā ita. ¶ Quid ergo ſi dicat general'r nō obſtante. l. aliq̄ vel reſcripto ſup hoc indulto an teneat hoc? qd qdam dicunt: alij dicunt refert vtrū impator reſcribat ꝯ legem an ꝯ reſcriptum? Si ꝯ legem tunc dicit tali lege nō obſtante. Si ꝯ reſcriptū tunc general'r ſufficit dicere nō obſtāte aliquo reſcripto: ⁊ ita[d] tenet. Rō eſt illa q2 facilius tollūtur iura poſitiua ſiue priuilegia qꝫ iura cōia: vt in auc. de nō alie. aut pmu. §. illud. col. iij. l. eius militis. §. militia miſſus. ff. de teſta. mili. ¶ Sed ſi ita dicat impator: ꝯcedo tibi priuilegiū hoc nō obſtante. l. aliq̄ ⁊ nō obſtantibus illis que dicūt gñaliter dictū non valere niſi in caſibus ſpāliter nominatis: ⁊ hoc dico per. l. ſed ⁊ ſi quis. §. queſitum. ff. ſi quis cau. ⁊. C. ad vel. l. iubemus. Rñ. credo ꝙ teneat: ar. ff. de leg. iij. l. ſi qs: in pñ. ⁊ in auc. de teſta. inperfectis. §. pe. col. viij. ⁊. C. de teſta. auc. iter liberos: ⁊. C. d iure codicil. l. diu⁹. §. odo. ¶ Illud eſt ꝯſideratione dignū ꝙ lꝫ princeps reſcribat ꝯ ꝓpriuꝫ ſtatutuꝫ ⁊ ſic ex certa ſcia: tñ cā approbat factū dānatuꝫ regrit cl'a nō obſtante. Idem ſi factū nō eſt dānatū ſed eſt data hec ei forma vt reqrat hec cl'a: vt. C. de teſta. auc. hoc inter liberos: ⁊ ibi nō. ⁊ eo. tit. l. ſi nō ſpāli. ¶ De cl'a ſuppletiua de plenitudiue ptātis ſcias ꝙ ppl's romanus anteqꝫ transferret imperiū ad ceſarem hac cl'a nunqꝫ fuit vſus nec iure ciuili inuenitur hec forma niſi dicat ⁊ bñ ꝙ includit ſub illis verbis qcqd principi placet legis hꝫ vigorem. ff. de conſti. prin. l. i. C. de legi. l. vlti. ⁊ adde qd Spec. dicit ꝙ cōtractus feudalis emphiteoticarius ſiue libellarie conditionis eiuſdē nature ſunt: vt ipſe nō. in Spe. de feu. §. nunc aliq̄: ⁊ in. §. qm: ver. quadrageſimo circa fi. ⁊ dixi. C. de oper. lib. in. l. liberti liberteqꝫ: ⁊ Ja. bel. ſ. in ꝓhemio huius libri: in. i. col. ⁊ gloſ. in auc. ingreſſi. C. de ſacro ſan. eccle. ⁊ ſic in ſolo noie eſt diſcrimen[e] vt ⁊ al's dicit lex. C. de agri. ⁊ cenſi. l. diffinimus: libro. xi. Sed Spe. non dicit verū niſi forte loquamur in feudo quorūdam eccleſiaꝝ lōbardie pro quo nō preſtat ſeruitiū ſed cenſus pecuniarius ad inſtar ficti: puta certa quātitas pecunie vel frumenti vel aliud ſimile: vt vna ſpalla porci: vel vnū par caponū quolibet anno: q2 eccleſie lōbardie nō curant de ſeruitijs armoꝝ: ſed de redditibus burſalibus. Et ideo in talibus feudis puto ꝙ ſuccederet mutus ⁊ ſurdus ēt a natiuitate ⁊ qlibꝫ heres: vt. C. loca. l. viam veritatis niſi tenor inueſtiture repugnaret conſuetudineꝫ etiam eccleſie ſemper ſalua.

b ¶ Eccleſie. vide q̄ notaui ad Bal. in. l. fi. C. de iure emphi.

c ¶ Diſcrimen. Itatꝫ andre. de iſer. in ti. de controuer. inueſtit. vbi oīno vide q̄ notaui ad Bar. in. l. ſi mihi ⁊ titio. ff. de vb. ob. ⁊ que notaui hic in cōſilio pro illo de paganis apud regium.

d ¶ Videt. vid que dixi in. c. cū acceſſiſſent: ⁊ in c. omnes: ⁊ ibi ꝓbatur vt in. ca. ſi canonia: de offi. ord. lib. vi. ⁊ ibi do. andr. barba.

e ¶ Per Cy. vide Joā. de imo. in Rubri. extra de fideiuſ. ⁊ que ego notaui i. d. c. cuꝫ homo. an. Barba.

Damna. Hic imperator remittit oīa dāna data in rebus oia ablata facta de rebus ⁊ oēs iniurias factas i perſonis ab vniuerſitate ſocietatis vel ab aliquo de ſocietate vel a coadiutoribus. ¶ Ex hoc nō. ꝙ imperatori ſit iniuria non ſolum per ſe ſed per ſuos: facit. ff. de religi. l. oſſa in fi. ⁊ qd nō. Bar. ff. de capti. l. hoſtes. ⁊ Inn. extra de appel. c. dilectis. ¶ Item nō. ꝙ impator remittit oīa illa dāna: lꝫ non appareant de alio mandato. Et adde quod habes extra de iniur. ⁊ dā. da. c. in noſtra. ¶ Item not. ꝙ lige ⁊ confederationes faciunt vniuerſitatē. In tex. ibi. AB VNIVERSITATE. Hic habes ꝙ vniuerſitas dānum dare dr: ⁊ ſic per ꝯñs dolum cōmittere: vt. ff. de dolo. l. ſed ex dolo. §. i. lꝫ illa videat dicere ꝯtrium. Metuꝫ dr inferre: vt. ff. qd me. cau. l. metum. §. aduertenduꝫ: quod. n. maior pars facit tota vniuerſitas feciſſe vr: vt. ff. de re. iur. l. aliud §. refertur: ⁊. ff. ad munici. l. qd maior. Item ⁊ ſi ptātes conſiliarij ⁊ antiani hoc faciant tota vniuerſitas feciſſe vr: arg. ff. de vi ⁊ vi ar. l. ſiue a me. Et ideo nos videmus ꝙ vniuerſitas accuſat: ⁊ reſpondet per ſindicū habentem ſpeciale mādatum a ciuibus: vt. C. de re mili. l. taꝫ collatores lib. xij. nec requirit ꝙ ille ſingulares perſone que deliquerunt nominentur in ſindicatu: q2 non conſtituitur ſindicus nomine ipſorū ſed noie totius vniuerſitatis: vt. l. i tñ. §. vniuerſitatis. ff. de reruꝫ diui. Et nō. ꝙ facilius ſit inquiſitio contra vniuerſitatem qꝫ contra ſingulos q2 delictuꝫ magne vniuerſitatis non poteſt eſſe niſi notorium ⁊ famoſum. Unde fama que ſemp apud acta eſt preſens ⁊ clamoſa vox populi magis clamet i rebus notorijs: eſt verū ꝙ in notorio actus tranſeuntis requiruntur poſtea probationes plene: vt. C. de offi. rec. ꝓuin. l. iuſtiſſimos: ⁊ ordo iudiciarius: ar. extra de iudi. c. exhibita: ſaluo eo quod nō. inſti. de publi. iudi. in prin. ⁊ nō. in. c. fi. de foro cōpe. in nouel. lib. vi. Si aūt iudex vult inquirere contra ſingulares perſonas opꝫ ꝙ fama ſpecialiter ſit contra eas ⁊ non admittunt per procuratorem ſi cauſa exigat detentiōeꝫ ſeu carcerem perſone vt in. c. eos qui: de ſen. excō. lib. vi. Et aliqñ iſta detētio eſt arbitraria aliqñ neceſſaria ſi qualitas pene ſit perſonalis. Sed nunqd fideiuſſores poſſunt ſe obligare ad penam corporalem: ⁊ qd de obſidibus. Dic vt not. xxiij. q. v. cū homo: ⁊ dic ꝙ non de iureiurā. per Cy.[e] in. l. ad commentarienſem. C. de cuſto. re. ſed de cōſuetudine in quibuſdam locis ſeruatur contrarium que ꝯſuetudo habet poteſtatem in ſanguine hominis. ff. de extraor. crimi. l. ſaccularij. §. ſunt quedam. Bal.

Moram ſuperfluam. Hic dr ꝙ imperator in ciuitate vel epiſcopatu nō dꝫ facere ſuperfluam moram in dānum ciuitatis vel epatus ſeu territorij per que tranſit ⁊ eſt ratio: q2 fere impoſſibile eſt ꝙ exercitus eius dāna non inferat: vt. ff. loca. l. ex conducto. §. ſed ſi habes. ver. idēqꝫ. SUPERFLUAM. ar. C. de meta. ⁊ epidi. li. xij. l. deuotū: ⁊ in auc. de queſtore. §. ſi vero forſan. col. vi. Sꝫ qñ dicat mora ſuperflua: rñdeo iudicio eccleſie: populi: vel ſi ibi moretur vltra ſex menſes: arg. C. de cenſi. l. fi. lib. x. odo. vel arbitrio boni viri: vt. ff. de verbo. obliga. l. continuus. §. cum ita: ⁊. ff. ad tertul. l. ij. §. ſi mater: ⁊. l. prima. ff. de ſuperficiebus. Baldus.

Ciuitates. Hic dicitur ꝙ licituꝫ eſt murare vniuerſitati ſocietatis ſeu ipſis ſocietatibus ciuitatis murare: ⁊ extra ciuitatem munitiones ⁊ fortilicia facere. MURARE. Hic eſt triplex littera alias murare vel munire vel mutare ⁊ quelibet bona eſt ⁊ eſt ſimile. ff. de ope. publi. l. d operibus. C. de offi. priua. per prouincias. ff. de re. di. l. ſacra. §. pe. in auc. quomodo oportet epiſcopos. §. ſi quis apparuerit: in fi. col. i. alias auteꝫ niſi iuſſuꝫ haberent a principe hoc facere non poſſunt: arg. C. de oper. publi. l. ſi quando: ⁊. l. nemo iudicuꝫ: ⁊ facit ad id quod nota. ſ. eo. §. nos romanorum imperator ⁊c. in fi. illius glo. i. ſine prefinitione temporis ⁊c. O dof. C. de ſacro ſanc. eccle. l. ad inſtructionem. Bal.

¶ Item